EBÛ DULÂME ZEND B. EL-CEVN EL-ESEDÎ (127 / 744-161 / 777)

Hazır cevap olan Ebû Dulâme bir gün halife el-Mehdînin huzuruna girdi. Hâşimîlerin eşrâfından bir gurubun oturup sohbet etmekte olduklarım gördü. Kendisi de bir kenara çekilip oturmak üzere iken el-Mehdî nüktedân dostunun geldiğini görünce ona

"Ey Ebû Dulâme! Ahdettim; eğer şuradakilerden birini hicvetmezsen dilini keseceğim" dedi. Ebû Dulâme etrafı iyice süzdükten sonra halifenin bu teklifine karşı

***"Efendim! Şu huzûrunuzdakilerin içinde kendimden başka hicve müstahak kimse göremiyorum*"** deyip irticâlen şu beyitleri söyledi:

"Sana söylüyorum ey Ebû Dulâme!

Değerli kimselerden değilsin, herhangi bir kerâmetin de yoktur.

O (yani Ebû Dulâme), sarığı giydiği zaman bir maymun, sarığı çıkardığı zaman ise bir domuzdur.

Çirkinliği de âdiliği de kendinde topladın.

Zaten öyledir, çirkinlik her zaman alçaklığı takip eder.

Eğer dünya nimetlerine kavuşmuşsan sevinme;

zira kıyâmet yaklaşmıştır".

Bunun üzerine oradakilerin hepsi güldüler ve ona hediyeler verdiler

Kaynak:

Ebû Dulâme ve Nükdedan Kişiliği Üzerine, Mustafa KILIÇLI, A.Ü. Erzurum, 1992